

17

Zuidwester
Organisatie voor zorg en dienstverlening

Spraakmaker

Spraakmaker is een uitgave
van Zuidwester
Jaargang 5 nummer 17
januari 2007

Herstructurering PMT gestart in Breda Wonen in Rotterdam-Noord

Colofon

Stichting Zuidwester biedt ondersteuning aan ruim 1000 mensen met een handicap in Zuid-Holland, Zeeland en West-Brabant.

Dit zijn voornamelijk mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke handicap.

Het blad Spraakmaker verschijnt vier keer per jaar en wordt verstuurd naar ouders/verwanten, medewerkers, vrijwilligers, externe relaties en belangstellenden.

Redactie

Joost van den Berg, Communicatie en PR
Cobie Deuze, regio Noord en West-Brabant
Alan Fish, regio Midden
Annemarie Hirth, regio Zuid
Madeleine van der Tholen, regio Noord
Elly Melles, regio Noord
Caroline Nevens, Communicatie en PR
Cor van Nieuwaal, sector EAD
Joop van Son, projecten
Annette van der Wulp, Communicatie en PR

Eindredactie

Afdeling Communicatie en PR

Vormgeving, illustraties en opmaak

Joost van den Berg, afdeling Communicatie en PR

Teksten

Afdeling Communicatie en PR
Kees van Rixoord

Fotografie

Joost van den Berg

Drukwerk

De Bondt Grafimedia Communicatie bv,
Barendrecht

Oplage

4300 exemplaren

Redactieadres

Stichting Zuidwester
Afdeling Communicatie en PR
Postbus 7465
3280 AG Numansdorp
Telefoon: 0187 89 8888
Email: spraakmaker@zuidwester.org

Artikelen van lezers zijn altijd welkom, bij voorkeur per email aangeleverd. De redactie heeft het recht om artikelen in te korten, te redigeren of te weigeren. Indien dit laatste het geval is, stellen wij u daar persoonlijk van op de hoogte.

Inleverdatum :

Onderwerpen en artikelen nummer 18
van Spraakmaker: 22 januari 2007

inhoud

Spraakmaker 17

4 Boek Ad Wiese

6 Cliëntenscholing biedt succesvolle pilot aan in Spijkenisse

10 Interne audits HKZ

11 PMT gestart in Breda

12 Doelgroep SG EVG

14 Hans van Vark

20 Project Rotterdam Noord

22 Herstructurering

Foto cover: Slopen van de A Roef Hernesseroord

Toespraak

Een nieuw jaar, een nieuw gezicht

Je kent ze wel, die programma's op televisie: extreme make over, ik verbouw mijn familie, looking good. De redactie van Spraakmaker vond het tijd om het huisblad ook eens een nieuw uiterlijk te geven. Na vier jaar wil je wel eens wat anders en ook het feit dat Spraakmaker vanaf nu helemaal intern gemaakt wordt, speelt hierin mee. Schakelden we eerst nog een externe vormgever in, nu maakt Joost van den Berg de gehele lay-out en opmaak. Hierdoor besparen we flink op de kosten. De foto's kunnen we nu fullcolour afdrukken en dan nog zijn we minder geld kwijt.

Met deze nieuwe look willen we het nieuwe jaar fris en positief starten. De afgelopen maanden waren niet de beste voor onze organisatie. Er werd onder moeilijke omstandigheden een beroep gedaan op de flexibiliteit en inzet van medewerkers. Helaas zijn we er nog niet en zullen nog de nodige veranderingen moeten plaatsvinden. Maar met een positieve insteek en als we er met elkaar voor gaan, ben ik ervan overtuigd dat we er komen. Er werken hier immers zoveel mensen met een groot Zuidwesterhart op de juiste plek!

Namens de redactie wens ik hierbij iedereen een positief en gezond 2007 toe!

Caroline Nevens

sprake van een wens

In spraakmaker 16 stond een oproep om een wens in te dienen. Op dit moment zijn er 3 wensen ingediend. Wie een wens heeft mag hem nog steeds indienen.

Wens 1 :

Eén van onze cliënten mag in april naar knoop in je zakdoek. Hij vindt het leuk als er veel supporters meegaan. Dit moet lukken. De bus wordt geregeld.

Wens 2 :

Op iedere woongroep internet voor cliënten. Misschien een uitdaging voor Stichting vrienden van Zuidwester.

Wens 3 :

Een Nieuwsbrief voor cliënten. Ik ga proberen om in januari samen met cliënten een video nieuwsbrief te maken. Als er mensen zijn die graag willen meewerken aan deze video dan kunnen ze contact opnemen met :

Joost van den Berg
Zuidwester, Oosthavendijk 30, 32 41 LK Middelharnis.
J.vd.berg @zuidwester.org

Spraakmakend

Supportboek Ad Wiese ook in de winkel

Alweer vier jaar geleden, in het najaar van 2002, kreeg Ad Wiese, projectmanager bij R & D, de opdracht een cursus te ontwikkelen om het werken volgens de supportmanier te bevorderen. Toen hij op zoek ging naar literatuur over dit onderwerp, vond hij veel boeken over het veranderen van instellingen in vraaggestuurde organisaties. "Ik was echter op zoek naar heel andere literatuur", zegt Ad. "Ik was op zoek naar concrete instructies: hoe je moet werken op de supportmanier. Zo'n boek kon ik echter niet vinden. Toen kwam ik op het idee om het dan maar zelf te schrijven."

Daarbij nam Ad de oude Z-opleiding in gedachte, de interne opleiding op Hernesseroord waar hijzelf jarenlang les gaf. "Daar kregen leerling-verpleegkundigen bijvoorbeeld instructie bij welke vormen van epilepsie je hoe moet handelen. En zo heb ik 31 thema's in het boek beschreven: wat is de vraag van je cliënt, welke kennis heb je nodig en hoe ondersteun je op de supportmanier". Het boek werd zo het handboek van de supportcursus. Bij de 31 thema's zitten thema's als het omgaan met financiën, maar ook slikstoornissen of het ondersteunen van mensen in hun seksueel leven.

Via via hoorde Ad dat uitgever Nelissen belangstelling had voor zijn boek en die heeft het nu uitgegeven. De uitgever is erg enthousiast en zou willen dat Ad ook zo'n boek schrijft voor de zorg voor ouderen en de psychiatrie. "Maar dat is mijn deskundigheidsgebied helemaal niet. En ik zou ook niet weten waar ik de tijd vandaan moet halen", zegt Ad. Het boek is in de boekhandel verkrijgbaar (ISBN 90244 17635) of via Ad zelf. De prijs is € 19,50.

Eerste paal Brede school in Goes

Op 22 november j.l. werd in Goes de eerste paal geslagen voor de Brede school. In de Brede school worden meerdere basisscholen gevestigd en is ook ruimte voor zorgorganisaties als SMWO en Allevo. Zuidwester heeft ook een aandeel in dit project. Er komt een basisgroep dagbesteding in het gebouw en er wordt een speltheek opgezet voor kinderen van 0 tot 12 jaar. Naar verwachting is de bouw klaar in de winter van 2008.

Spraakmakend

500ste certificaat Supportbijscholing

Op 2 november j.l. is het 500ste certificaat van de Supportbijscholing uitgereikt. Imanda van Driel-Davelaar, werkzaam in de regio Midden heeft dit certificaat van Chiel Kamp, als vertegenwoordiger van de Raad van Bestuur, ontvangen. Ook kreeg zij een "extra" certificaat met een persoonlijke notitie en handtekening van John O' Brien. Hij is de grondlegger van de supportvisie en bracht in september een bezoek aan Zuidwester.

De eerste Supportbijscholing ging van start in november 2003 en inmiddels zijn er 577 deelnemers geweest, waarvan er 503 een certificaat behaalden. Een goede score van 87%. In de afgelopen drie jaar heeft de cursus zich ook ontwikkeld en is op onderdelen bijgesteld. Uit de evaluaties onder de medewerkers blijkt dat de ervaringen over het algemeen zeer positief zijn en er grote behoefte is aan voortzetting. De supportvisie binnen Zuidwester is al aardig ingeburgerd geraakt en er wordt steeds meer vanuit een cliëntgerichte benadering gewerkt. Helaas werd afgelopen najaar de Supportbijscholing voor elf cursusgroepen opgeschort. Het OCZ gaat er van uit dat de Raad van Bestuur en de regiomanagers binnenkort een besluit nemen tot eventuele aanpassing en voortzetting van dit bijscholingstraject in 2007.

Heb jij in het weekend ook nooit zin om te koken?

Dat komt dan goed uit, want het restaurant op het terrein Hernesseroord heeft de openingstijden in het weekend uitgebreid. Vanaf eind januari 2007 kan er, naast de zaterdag, voortaan ook op zondagmiddag van 12.30 tot 18.30 uur genoten worden van een warme maaltijd, of een lekkere snack zoals een patatje of een pizza! Ook is iedereen van harte welkom voor een lekker kopje koffie. Graag tot ziens in het restaurant!

Spar Vierpolders viert éénjarig jubileum

De Spar aan de Dijkpotingen was op donderdag 30 november 06 prachtig versierd en voor de vaste klanten van de winkel was het dan ook niet te missen: de winkel bestond één jaar en dat moest gevierd worden!

De cliënten van Stichting Zuidwester en de vrijwilligers uit het dorp werden tijdens een gezellige bijeenkomst in De Korstanjerie in het zonnetje gezet.

Marja Hofstra, commercieel manager Zuidwester voor Werk, gaf aan trots te zijn op de goede samenwerking tussen vrijwilligers, cliënten en medewerkers van Zuidwester: "Ondanks dat er in het afgelopen jaar ook enkele tegenslagen waren, zijn jullie er met elkaar in geslaagd om de winkel een professionele uitstraling te geven". Inmiddels is er in samenwerking met de Rabobank een servicepunt voor gelduitgifte gerealiseerd in de winkel. Klanten kunnen dankzij dit initiatief extra geld pinnen, als zij hun boodschappen bij de kassa afrekenen. Richard Struijk, kantoordirecteur van de Rabobank in Brielle gaf tijdens de bijeenkomst aan,

Foto Annette

dat iedereen heel positief is over deze extra service in de winkel. De Rabobank is graag maatschappelijk betrokken en bewijst hiermee dicht bij haar klanten te staan. Vervolgens overhandigde hij namens de Rabobank een grote slagroomtaart en ook was er voor alle vrijwilligers, cliënten en medewerkers een bloemetje.

"Het initiatief dat Zuidwester heeft genomen in Vierpolders biedt perspectief voor de toekomst. Zuidwester is dan ook druk bezig om te onderzoeken in welke andere kleine kernen we een dergelijk project zouden kunnen opstarten", aldus Marja.

Hard werken aan een netwerk

Cliëntenscholing biedt succesvolle pilot aan in Spijkenisse

Door: Annette van der Wulp

Het woord netwerken wordt regelmatig geassocieerd met snelle types in dure pakken, die, onder het genot van een hapje en een drankje, het ene zakelijke contact na het andere leggen. Maar wat nu, als je niet zo'n snel type bent en bijvoorbeeld moeite hebt met praten? Of als je in het dagelijks leven afhankelijk bent van een rolstoel? Hoe bouw je dan een netwerk op? En belangrijker nog: hoe onderhoud je dat?

De afdeling Cliëntenscholing en het Opleidingscentrum Zuidwester hebben op bovenstaande vragen een antwoord gevonden. Samen ontwikkelden zij de cursus voor cliënten en medewerkers 'Sociaal Netwerk'. Marianne Stolk en Leslie Stoel ontwikkelden het cursusdeel, dat het voor cliënten van Zuidwester inzichtelijk maakt, welk netwerk zij op dit moment hebben en hoe zij dit bestaande netwerk kunnen uitbreiden. De afgelopen maanden draaide er een pilot van deze cursus in Spijkenisse. Acht cliënten namen enthousiast deel aan het project.

"In principe is de cursus voor iedereen geschikt", zegt Marianne. "We kunnen hem helemaal op maat aanbieden, zodat elke cliënt van Zuidwester, ongeacht zijn of haar ontwikkelingsniveau, de cursus kan volgen. Hierbij is ondersteuning en begeleiding door medewerkers wel heel belangrijk. Conny Kerkmans, docent OCZ, ontwikkelde hiervoor het cursusdeel voor medewerkers. Zij komen in deze cursus te weten welke opdrachten de cliënten tijdens de cursus moeten uitvoeren. Soms moet er ook huiswerk

worden gemaakt. Medewerkers kunnen waar nodig ondersteuning bieden in het traject dat de cliënt aflegt. Het belangrijkste aspect hierbij is natuurlijk, dat de cliënten, na het afronden van de cursus, gestimuleerd worden om het geleerde in de praktijk te brengen."

Dromen

Ieder mens heeft dromen; dat is voor iemand met een verstandelijke handicap niet anders. "Het mooie van situaties in een droom, is dat ze niet werkelijk hoeven te bestaan of realiseerbaar hoeven te zijn," legt Marianne uit. "Eén van de eerste lessen in de cursus staat dan ook in het teken van het maken van een 'droomposter'. In een droomwolk gaan we eerst kijken naar wie de cliënt allemaal kent. In een volgende wolk schrijven we op wat de cliënt allemaal leuk vindt om te doen. En dan begint het echte werk; de cliënt gaat verbindinglijnen trekken tussen beide wolken. Met andere woorden: personen uit het netwerk worden gekoppeld aan activiteiten. Je kunt hierbij bijvoorbeeld denken aan winkelen met de buurman, of zwemmen met je zus. Als deze gedroomde situatie helder is, gaan we kijken wat er van deze wensen daadwerkelijk gerealiseerd kan worden. Hiervoor wordt ook een inventarisatie gemaakt van de woon- en werkomgeving van de cliënt. We hebben voor Spijkenisse bijvoorbeeld in kaart gebracht waar de bus stopt, hoe je een taxi kunt bestellen, waar de bioscoop en het zwembad zijn, enzovoort."

Sociale vaardigheden

"Natuurlijk is het ook belangrijk dat je over wat sociale vaardigheden beschikt als je contact wilt aangaan met mensen die je nog niet zo goed kent. Tijdens de cursus wordt dan ook aandacht besteed aan omgangsvormen en persoonlijke hygiëne", aldus Marianne. "En het is ook wel handig als je huis een beetje is opgeruimd als je voor het eerst iemand bij je thuis uitnodigt. Zoals al eerder gezegd is de ondersteuning vanuit de woning hierbij ook heel belangrijk. De ondersteuning wordt met name geboden door de persoonlijk begeleiders. Van hen wordt verwacht dat zij de cliënten stimuleren om met het geleerde aan de slag te gaan."

Aanbod

De cursussen die Cliëntenscholing regio Midden aanbiedt, zijn in principe geschikt voor alle regio's. Cliënten kunnen kiezen uit veel verschillende cursussen, zoals trainingen in sociale vaardigheden, computer-cursussen en seksuele voorlichting. "Wij maken de trainingen ook echt op maat, zodat iemand die bijvoorbeeld in een winkel werkt, een andere cursus sociale vaardigheden aangeboden krijgt, dan iemand die niet met klanten hoeft om te gaan. Op dit moment is scholing voor cliënten is nog niet structureel geregeld. Dat is soms lastig, want wij zijn ervan overtuigd dat ieder mens de mogelijkheid moet hebben om te kunnen leren. Het levert de cliënten ook concreet iets op. Aanvragen voor scholing zijn er dan ook

Spraakmakend

vervolg van pagina 6

genoeg, maar vaak zijn we toch afhankelijk van subsidiepotjes voor het aanbieden en ontwikkelen van cursussen. De pilot rond de netwerkcursus is hier een goed voorbeeld van. Daarnaast maken we vaak mee, dat als cliëntenscholing vanwege het budget niet kan worden ingezet, medewerkers zelf aan de slag gaan met het ontwikkelen van een cursus of opleiding. Dat gebeurt uiteraard met de beste bedoelingen, maar het lijkt soms toch op opnieuw het wiel uitvinden. Wij hebben namelijk enorm veel materiaal in de kast staan dat zo gebruikt kan worden voor het geven van een cursus!" besluit Marianne.

De Raad van Bestuur heeft dan ook besloten, dat de deskundigheid van Cliëntenscholing voor alle regio's beschikbaar moet komen. Hiertoe wordt Cliëntenscholing organisatorisch losgekoppeld van de regio Midden en ondergebracht bij het OCZ. Regiomanagers dienen scholing voor cliënten in de begroting opnemen. Afhankelijk van het ter beschikking gestelde budget, zullen dan afspraken worden gemaakt over de cursussen die kunnen worden aangeboden. Het is duidelijk hoe de 'Droomwolk' van Cliëntenscholing zelf er voor de toekomst uit ziet: dat in alle regio's van Zuidwester de scholing en ontwikkeling van cliënten een structurele plaats inneemt!

Foto Carlijn van den Berg

Kalenderactie 2007

Juan Lampe overhandigde het eerste exemplaar van de kunstkalender aan Jan Verhagen, voorzitter van Stichting vrienden van Zuidwester. Kunstwereld en de Vrienden van Zuidwester, gesteund door de Open Ankh, bieden u een kunstkalender aan met werk van de cliënten van Zuidwester. Op elke pagina staat een kunstwerk afgebeeld in kleur. Door het kopen van de kalender stelt u Kunstwereld in staat om in 2007, kunst workshops te realiseren voor alle cliënten.

U komt aan een kalender door €7,50 over te maken op Raborekening 3420 91 913 tnv Vrienden van Zuidwester, wel met vermelding van uw huisadres voor de verzending!!!

Ook is hij te koop bij de recepties van Zuidwester, de Walkinn te Goes, de Cleijwals te Oud Beijerland of bij Kunstwereld tel. 0187 898804.

Werkplaats en atelier

'Anders nog iets', opent haar deuren'

In Atelier en Werkplaats "Anders nog iets" aan de Molenaar 24 in Oud Beijerland, wordt hard gewerkt. In deze nieuwe dagbestedingslocatie werken in totaal 13 cliënten met een verstandelijke handicap aan een gevarieerd assortiment artikelen. Alle producten worden met de hand gemaakt en geen één is er hetzelfde. Allemaal anders dus! In de werkplaats aan het pleintje vlakbij bij supermarkt Aldi en bakker Boender hangt een gezellige en artistieke sfeer, waarbij plezier in het uitvoeren van de werkzaamheden voorop staat.

"Op de hoofdlocatie van Zuidwester aan de Van Schendelstraat was er te weinig ruimte om echt goed te kunnen werken met de cliënten", vertellen Klaas Lips en Joke

Olyslagers, medewerkers dagbesteding. "Deze groep cliënten was altijd al bezig met het ontplooiën van hun creativiteit, maar deze nieuwe ruimte biedt hen veel meer mogelijkheden. Wat wij ontzettend leuk vinden aan het werken op deze locatie, is het contact met de mensen in de buurt. Dankzij onze burens die een Chinees restaurant hebben en de viskraam die regelmatig tegenover ons pand staat, hebben we al aardig wat aanloop. Dit heeft er bijvoorbeeld al toe geleid, dat we artikelen in opdracht aan het maken zijn. De cliënten werken hier allemaal aan een mooi eindproduct dat uniek is, want nergens is er een tweede van te verkrijgen! De ondersteuning van onze vaste vrijwilligers is hierbij overigens onmisbaar. Zij helpen de cliënten bij allerlei individuele

werkzaamheden. Hierbij kun je denken aan activiteiten als papierscheppen, textiele werkvormen en bijvoorbeeld het weven van plastic tassen. In de winkel worden ook seizoensartikelen verkocht. Ook deze artikelen worden in zijn geheel of gedeeltelijk gemaakt door onze cliënten. De producten zoals mobiles, tassen en seizoensartikelen zijn er voor kleine bedragen te koop. Overigens kunnen ook bedrijven in de regio terecht in het pandje aan de Molenaar, voor bijvoorbeeld inpakwerkzaamheden. Hierbij valt te denken aan allerlei productiematerialen, zoals bijvoorbeeld schroefjes en moeren," aldus Joke en Klaas.

Interne audits HKZ Zuidwester

Door: Rien Koopman en Jan Leenders

In de maanden september en oktober van vorig jaar, werden op bijna alle locaties van Zuidwester zo'n 160 auditgesprekken gehouden. Er waren 35 kwaliteitsdocumenten betrokken bij de audits, waarbij voornamelijk het primaire proces onder de loep werd genomen. Voor elk geconstateerd verschil werd een feitenformulier ingevuld. Uiteindelijk werden er rond 750 feitenformulieren verzameld en ingeleverd bij de kwaliteitsfunctionarissen.

De interne auditoren hebben hun werkzaamheden als intensief, maar ook als bijzonder prettig ervaren. Het bood de auditoren de gelegenheid om ook elders eens een kijkje in de keuken te nemen. De interne audits zijn ook door de verschillende medewerkers over het algemeen als zinvol en plezierig ervaren.

Nadat de auditgesprekken waren beëindigd, begon het werk van het opstellen van de auditrapportage. Alle feiten en aanbevelingen, gegroepeerd in lijsten, werden geanalyseerd op de aard van het geconstateerde verschil en de voorgestelde verbeteringen. Aan de hand hiervan zijn aanbevelingen opgesteld om het document aan te passen, of de instructie aan de medewerkers van Zuidwester te verbeteren, dan wel de controle op de uitvoering te intensiveren.

De Raad van Bestuur bestudeert momenteel de rapportage en zal deze vervolgens vaststellen. Vanaf dat moment zullen de aanbevelingen aanleiding zijn de documenten aan te passen, dan wel in het handelen van medewerkers worden ingepast. Deze aanpassingen zullen vóór 1 april 2007 gerealiseerd moeten zijn.

Over een half jaar komen de interne auditoren opnieuw langs bij alle locaties om onder andere te zien of de aanbevelingen in de praktijk zijn doorgevoerd.

Kwaliteits handboeken via HK digitaal bereikbaar

De afdeling IT-beheer van de Economisch Administratieve Dienst heeft er voor gezorgd, dat vanaf 1 oktober 2006 elk werkstation met een aansluiting op Intranet toegang had tot HKZ Zuidwester. Ondanks aandacht hiervoor in de HKZ Nieuwsbrief werden de auditoren tijdens de interne audit nogal eens geconfronteerd met het

gegeven, dat medewerkers de toegang of de weg nog niet wisten in het digitale kwaliteitssysteem van Zuidwester. Door de medewerkers de toegangprocedure uit te leggen, konden veel medewerkers kennis nemen van de inhoud van HKZ Zuidwester. Uit overzichten die het systeem maakt voor de afdeling kwaliteit, blijkt dat sinds de interne audit de belangstelling voor HKZ Zuidwester enorm is toegenomen. Gemiddeld wordt het systeem ruim 1500 keer per maand door medewerkers geraadpleegd. De afdeling kwaliteit is eveneens blij met het feit, dat medewerkers reageren op documenten door het schrijven van een opmerking. Als de medewerker haar of zijn naam en werklocatie vermeld bij de opmerking, krijgen zij altijd een berichtje over wat er met hun opmerking is gedaan.

Op weg naar externe certificatie

De afdeling kwaliteit heeft in de maand december naast de andere werkzaamheden een extern certificatiebureau aangetrokken. Het doel is, om in samenwerking met dit bureau, zo snel mogelijk het begeerde certificaat te verkrijgen. Het gecontracteerde bureau zal Zuidwester vervolgens begeleiden in het certificatieproces.

Foto's Wilco van der Kroon

Herstructurering Den Berg in de startblokken

Door Caroline Nevens

In Goes staat de herstructurering van Huize Den Berg nu echt in de startblokken. De vergunningen van WVS en de gemeente zijn binnen en wanneer er geen bezwaar wordt gemaakt kan er in september/oktober 2007 worden gestart met de bouw van de nieuwe locatie in Goes West. Op de plaats van de oude laboratoriumschool komen woonvoorzieningen voor 64 cliënten die momenteel in Huize Den Berg wonen. In november 2006 zijn er uitgebreide voorlichtingsbijeenkomsten geweest over de tekeningen van de nieuwbouw. De reacties hierop zijn zonder uitzondering positief te noemen.

“Er komen acht woningen die onderdak bieden aan zes cliënten. Daarnaast komen er nog vier woningen met een appartementachtige setting voor elk vier cliënten. De woningen komen allemaal uit op een binnentuin met veel privacy voor de bewoners”, vertelt regiomanager Leen van Westen. “De andere ruimtes, zoals dagbesteding, behandelfuncties en het restaurant zijn openbaar gebied. Deze voorzieningen willen we graag een maatschappelijk karakter geven. Er komt dagbesteding voor minimaal 64 cliënten en ook inwoners van de wijk Goes West kunnen gebruik maken van de voorzieningen. Wij gaan dit jaar in gesprek met de wijk om te horen wat wij als Zuidwester kunnen betekenen voor hen. Het restaurant kan bijvoorbeeld ook mensen van buiten ontvangen en ook de behandelfuncties bieden mogelijkheden. In het pand zijn ruimtes die aan diverse particuliere (para) medische beroepsbeoefenaren verhuurd kunnen worden.”

Wanneer alles volgens plan verloopt, kan de verhuizing begin 2009 plaatsvinden. Den Berg komt dan leeg te staan. Wat er mee gaat gebeuren is momenteel nog niet duidelijk. Er zijn maar weinig cliënten die hebben aangegeven graag terug te willen naar de locatie aan de 's heer Hendrikskinderenstraat. “Wel willen we, indien mogelijk, het zwembad graag handhaven en moeten we de monumentale delen zoals onder andere de vergaderkamer, hal en de voorgevel in stand houden vanwege het monumentale karakter”, legt Leen van Westen uit. “In 2007 zullen wij ons hierover buigen en plannen gaan maken. We gaan er hierbij vanuit dat het een plan wordt met voorzieningen waarin AWBZ zorg geboden kan worden. Het is nu echter noodzaak eerst de plannen voor de nieuwbouw goed af te stemmen op de wensen van de toekomstige bewoners. We weten nu namelijk nog niet wie waar gaat wonen en met wie. Dat zal in de loop van 2007 duidelijk moeten worden. Ook kan iedereen inzicht krijgen in de nieuwbouw, want de tekeningen zijn te bezichtigen in het hoofdgebouw aan de 's Heer Hendrikskinderenstraat”.

Overige bouwactiviteiten

“Aan de Elvis Presleylaan in Goes worden in maart van dit jaar drie woningen in gebruik genomen door een deel van de bewoners van de Beatrixlaan. Het pand aan de Beatrixlaan moet een woonvoorziening worden waar zowel aan ouderen als rolstoelgebonden cliënten zorg geboden kan worden. Dit kunnen cliënten zijn die momenteel op de locatie Den Berg wonen, maar ook nieuwe cliënten. Ook de woningen aan de Willem Dreeslaan worden dit jaar verbouwd. Hier komen tien appartementen in. Daarnaast zijn we naarstig op zoek naar een goede locatie om aan 16 cliënten dagbesteding te kunnen bieden en blijven we ons in Zeeland oriënteren op projecten in nieuwe plaatsen zoals onder andere Terneuzen en Vlissingen,” aldus Leen van Westen.

Voor cliënten, medewerkers en ouders/wettelijk vertegenwoordigers, zal er vanaf medio mei/juni periodiek een Infobulletin over de ontwikkeling van de nieuwbouw (Herstructurering regio Zuid) verspreid gaan worden.

Uitgesproken: Gilbert de Haas

‘Een pietje precies met gevoel voor mode’

Door Annette van der Wulp

Zodra ik de woning aan het Marrewijkpad in Spijkenisse binnenkom, springt Gilbert enthousiast op van de bank. Hij zit al helemaal klaar voor het interview, maar eerst helpt hij me vakkundig uit mijn jas. Als een echte gentleman hangt Gilbert mijn jas en sjaal aan de kapstok. Dan gaat hij me voor naar de woonkamer. Hij neemt plaats naast zijn vader, die hem zal helpen tijdens het gesprek.

“Gilbert heeft hersenvliesontsteking gehad toen hij nog heel klein was”, legt zijn vader uit. “Hierbij heeft hij een verstandelijke beperking opgelopen en daardoor moeite met spreken. Maar als je goed naar hem kijkt en luistert en zijn gebaren en geluiden leert begrijpen, dan kun je heel goed met hem communiceren. En trouwens, als je het niet begrijpt, dan blijft Gilbert net zo lang aanhouden tot je het wél snapt!” Gilbert woont nu zo’n acht jaar aan het Marrewijkpad, samen met negen andere bewoners. Gilbert knikt enthousiast als zijn vader vertelt dat hij het prima naar zijn zin heeft in de woning en zich er echt thuis voelt. Omge-

keerd zijn ze in de woning blij met Gilbert, hij is namelijk een echt pietje precies die houdt van opruimen en schoonmaken!

Gilbert heeft een uitgebreid netwerk van kennissen en familieleden die hem met grote regelmaat bezoeken of komen ophalen. “Als Gilbert bijvoorbeeld met me mee naar huis gaat op zaterdagochtend, dan gaat hij éérst op de koffie bij buurvrouw Lenie. Pas als hij daar een beker chocomel heeft gedronken, komt hij naar huis”, zegt zijn vader. “Ook de bakker in het dorp weet het al: op zaterdagmorgen ligt er standaard een gevulde koek voor Gilbert klaar.”

Naar buiten

Als Gilbert thuis is bij zijn vader en diens vrouw Marja, dan wordt er regelmatig een flink eind gewandeld. Om goed te kunnen lopen, is Gilbert afhankelijk van aangepaste schoenen. “Daar weet ik je nog een leuk verhaal over te vertellen”, zegt meneer de Haas. “Omdat Gilbert dol is op mooie kleren en er graag goed uit wil zien, had ik voor deze winter bij Van Buren in Oostvoorne nieuwe schoenen voor hem gekocht. De verkoper in de winkel dacht dat de schoenen Gilbert

wel voldoende steun zouden bieden. Tot ik na een week of twee van de afdeling fysiotherapie de opmerking kreeg, dat de schoenen eigenlijk niet goed waren voor Gilbert en hij er slechter door ging lopen! Na dit bij de schoenenwinkel te hebben voorgelegd, kregen we zonder problemen andere schoenen; het model dat Gilbert altijd al droeg, zonder te betalen! Dat vond ik toch wel zo sympathiek!”

Gilbert is graag buiten actief en fietsen, zo gebaart hij, is een favoriete bezigheid. Ook kun je hem regelmatig tegenkomen bij de konijnen op de kinderboerderij, waar hij helpt om de hokken schoon te maken. Een andere hobby van Gilbert is muziek; iedere donderdagavond speelt hij mee met de muziekgroep van de Nieuwe Brug. De voorkeur gaat hierbij uit naar het Nederlandse levenslied: Jan Smit, Koos Alberts, Frans Bauer, noem maar op!

Als ik aan het eind van het gesprek uitleg, dat er van Gilbert nog een foto gemaakt zal worden voor bij het artikel, wijst Gilbert naar zijn trui. “Ik heb hem een nieuwe trui beloofd”, lacht zijn vader. “En die moet hij natuurlijk aan als hij op de foto gaat!”

PMT in Breda van start

Psychomotorische therapie: een opsteker voor je eigenwaarde

Door Caroline Nevens

Marion Jongerius is een nieuw gezicht bij Zuidwester in Breda. "Vorig jaar ben ik naar Breda verhuisd vanuit Zwolle. Daar heb ik jaren gewerkt als psychomotorisch therapeut bij GGZ Drenthe. Nadat we gesetteld waren in Breda, wilde ik toch weer wat gaan doen en kwam ik in de krant de oproep voor invalkracht bij Zuidwester tegen. Dit leek me prima te combineren met mijn kinderen en een leuke opstart. In de zomer heb ik veel invalwerk gedaan in de woning Vanzypendael en de kindwoning aan de Mastbosstraat. Bij mijn sollicitatiegesprek kwam mijn achtergrond al naar voren en dit was blijikbaar doorgekomen bij Will Rijvers. In Breda gaat de behandelfunctie nu serieuze vormen aannemen, want naast Petra van der Laar, de psychosociale hulpverlener, en Teresa Freling, de psychologe, kwam de vraag of ik voor 7,2 uur per week aan de slag wilde als PMT-er. Niets liever natuurlijk, want ik hou van mijn vak en vindt het een uitdaging om dit binnen Zuidwester in deze nieuwe regio op te zetten."

Het product PMT is niet nieuw binnen Zuidwester. In de bestaande regio's wordt dit product al jaren naar volle tevredenheid ingezet. Psychomotorische therapie is het behandelen van mensen met psychische problemen door middel van interventies gericht op de lichaamservaring en/of het handelen in bewegingssituaties. Het doel is om een gedragsverandering tot stand te brengen en daarmee psychosociale of psychiatrische problematiek weg te nemen of te verminderen. Er wordt gebruik gemaakt van zeer veel verschillende activiteiten, die we kunnen indelen in bewegingsgerichte activiteiten (bijvoorbeeld sport en spel, zwemmen, turnen, zelfverdediging, dans en fitness) en lichaamsgerichte activiteiten (bijvoorbeeld ontspanningsoefeningen, snoezelen en sensitiviteitstraining).

Heel vertrouwd

"Ik start hier in Breda in een oud woonhuis aan de Meerten Verhofstraat. Voor mij een geweldige locatie, want de ruimte heeft een vriendelijke uitstraling en lijkt niet op een gymzaal", vertelt Marion enthousiast. "Dat kan deelnemers namelijk nog wel eens blokkeren. Was je vroeger op school altijd de laatste die gekozen werd met gym, dan

Een cliënt komt in aanmerking voor PMT wanneer hij of zij een indicatie behandeling of activering heeft. Ook kunnen cliënten die niet bij Zuidwester wonen, gebruik maken van PMT via bemiddeling door MEE. Aanmelding loopt via Match4Care Tel: 0900-2020039.

is zo'n bankje al een vreselijk object voor je. Het enige nadeel is dat de ruimte te klein is om in de toekomst met groepen te gaan werken. Bij een eerste behandeling kijk ik erg naar de cliënt. Ik ga bijvoorbeeld badmintonnen, een makkelijke sport die iedereen kan. Gaandeweg maak ik het dan moeilijker door bijvoorbeeld een cirkel te trekken en te zeggen: 'Hier moet je in blijven'. Voor iemand die erg veel energie heeft en moeilijk stil kan zitten, is dat heel lastig. Die voelt zich vaak gevangen. Daar ga ik dan op door. Cliënten moeten PMT vooral doen en ervaren. Na een proefperiode van vier weken bespreek ik de ervaringen met de cliënt, ouders, persoonlijk begeleider en psycholoog en wanneer we doorgaan de doelen waar we aan gaan werken. Dit kunnen zaken zijn als nee leren zeggen of meer zelfvertrouwen krijgen."

Contact uitbouwen

"Mijn ervaring vanuit de GGZ en jeugdhulpverlening komen denk ik goed van pas bij Zuidwester", vervolgt Marion. "Ik zie dit als een aanvulling en verrijking in het werken met cliënten met een verstandelijke handicap. Maar het meest belangrijk vind ik het contact. PMT geeft de mogelijkheid om het contact spelenderwijs op te bouwen en uit te bouwen. Vanuit het doen en het experimenteren kunnen cliënten ervaringen opdoen als: je moet niet, maar je mag of het gaat niet over de manier waarop je het doet (goed of slecht) maar over jou beleving. Ik kan er enorm van genieten als een cliënt tijdens een spelletje badminton merkt dat hij meer kan dan hij zelf gedacht had. Of tijdens een potje basketbal merkt dat, als hij de tijd en de rust neemt (focussen) veel meer scoringskans heeft. Gaandeweg het therapiecontact worden er dwarsverbanden (transfers) gemaakt tussen de ervaringen binnen de PMT en het dagelijks leven. De kunst is en blijft om deze transfers af te stemmen op de behoefte & de mogelijkheden van elke cliënt".

Eerste resultaten op terrein Hernesseroord positief

Door: Annette van der Wulp

De leden van het projectteam SGEVG zijn trots. Niet op zichzelf, maar op de cliënten die het na een ingrijpende verhuizing in juli 'zo goed doen.' Ook zijn ze trots op het nieuwe team van medewerkers dat vol enthousiasme met deze groep cliënten aan de slag is gegaan. Een verslag van een initiatief dat zo'n drie jaar geleden werd genomen.

"Op het terrein Hernesseroord woonde, verspreid over verschillende woningen, een aantal bewoners met ernstig probleemgedrag en een ernstige verstandelijke handicap, waarbij het Centrum van Consultatie en Expertise in bijna alle gevallen betrokken is geweest", zegt Trudy Compagne, leidinggevende dagbesteding. "Al jaren bleek dat de organisatiestructuur onvoldoende werd afgestemd op de complexe zorgvragen van deze bewoners. Er was voldoende kennis op het gebied van verzorging, maar wat betreft de ondersteuning van deze doelgroep schoot de kennis te kort. Lange tijd was er sprake van een periode van 'pleisters plakken'; ik bedoel daarmee te zeggen dat er telkens oplossingen werden gevonden voor de korte termijn, maar structureel loste dat uiteindelijk niets op."

"Ondertussen wisten wij eigenlijk heel goed waar het probleem zat én hadden we idee-

en over hoe we dit konden oplossen", aldus psychologe Danielle Klaverdijk.

"Helaas bleven we in het zelfde kringetje ronddraaien: de middelen waren niet toereikend. Hiernaast werd de kennis, scholing en kwaliteit om aan de complexe zorgvraag van de bewoners te kunnen voldoen, niet effectief ingezet en benut. Drie jaar geleden besloten wij echter dat de maat vol was. Er moest iets gebeuren voor deze kwetsbare groep mensen. Wij waren van mening dat hun kwaliteit van leven verbeterd moest en kon worden. Dus daar zijn we mee aan de slag gegaan!"

Nieuwbouw

De eerste plannen voor een nieuwe woonvoorziening vielen samen met de herstructurering van het terrein Hernesseroord. Piet Breure, leidinggevende wonen, legt uit: "Het verleden heeft ons geleerd, dat een verhuizing een gigantische impact heeft op deze bewoners. Dat maakte dat we voorzichtig wilden omspringen met veranderingen voor deze bewoners en hen dus zeker geen twee keer wilden laten verhuizen. Uiteindelijk hebben we er dan ook, in goed overleg met alle betrokkenen, voor gekozen om een leegstaande woning helemaal op te knappen. De woning voldoet nu aan de veiligheidseisen en – ook niet onbelangrijk – kan tegen een stootje."

De indeling is bijzonder te noemen en bewust zo ontworpen: rond een gezamenlijke en centraal gelegen woonkamer zijn appartementen gerealiseerd voor de zes bewoners die er nu wonen. Bijzonder is dat de woning in twee gedeelten is op te splitsen. Het uitgangspunt zijn de complexe en individuele zorgvragen van de bewoners. "Medewerkers leren steeds beter om niet meer groepsgericht te denken. Willen en kunnen de verschillende bewoners met elkaar eten? Dan is dat prima. Eet iemand liever alleen op zijn kamer, dan is dat ook goed", legt Piet uit. "Een ander voordeel dat de verhuizing voor de cliënten heeft opgeleverd, is dat iedereen nu de beschikking heeft over een eigen zit/slaapkamer met badkamer. Dat leverde overigens in het begin wel grappige situaties op. In de oude woning was een enorme gezamenlijke badkamer. Voordeel daarvan was, dat als je onder de douche ging, je ook de ruimte had om bijvoorbeeld eens even lekker rond te rennen. En in een badkamer die een stuk kleiner is, tja, daar gaat dat toch wat lastiger!"

Kwaliteit van leven

De drie leden van de projectgroep zijn na de eerste spannende maanden voorzichtig positief. De eerste kleine resultaten zijn al geboekt. Zo is bij één van de bewoners de bewegingsvrijheid al iets vergroot. Deze bewoner gaat nu structureel naar buiten om te wandelen en te fietsen. De personele bezetting is hier op aangepast. Ook kan deze bewoner dankzij de deelbaarheid van de woning, óók als medebewoners thuis zijn, rond blijven lopen in de woning; hij is niet meer beperkt tot zijn eigen kamer.

"Als je het dan hebt over het vergroten van de kwaliteit van leven, dan is dit toch een prachtig voorbeeld?" zegt Danielle. "Het lijkt maar weinig of heel normaal, maar bij deze doelgroep gaat alles met kleine afgewogen stapjes."

Het project, zoals dat is vormgegeven op het terrein Hernesseroord, is niet alleen uniek voor Zuidwester, maar ook voor Nederland. Er zijn geen andere organisaties of instellingen te vinden die de zorg voor de doelgroep SGEVG op deze wijze heeft vormgegeven. Samen met het gegeven dat de eerste resultaten positief zijn, is dit zeker iets waar Zuidwester trots op kan zijn!

Uitgesproken: Hendri Rietveld

‘Je moet er de tijd voor nemen’

Door Annette van der Wulp

Hendri Rietveld is precies een jaar geleden aan de slag gegaan als huismeester in Oud-Beijerland. De baan bevalt hem buitengewoon goed. “Het is heel afwisselend en veelzijdig. Iedere ochtend probeer ik een planning te maken voor de werkzaamheden van die dag en dat loopt eigenlijk altijd anders. Maar dat maakt het juist leuk!” Anders is het met de werkzaamheden die Hendri uitvoert naast zijn baan bij Zuidwester. In zijn werkplaats aan huis repareert en restaureert hij klokken. Geduld is hierbij een belangrijke eigenschap. “Je moet er letterlijk de tijd voor nemen”, lacht hij.

“Dat je iets aan de praat krijgt dat eerst stuk was, dat vind ik het allerleukst aan het repareren van klokken. Vaak is het echt een uitdaging om een oplossing te zoeken voor het probleem. In mijn werkplaats krijg ik

allerlei klokken ter reparatie aangeboden. Je kunt denken aan hele grote staande klokken, zoals die uit het sprookje van de wolf en de zeven geitjes, maar ook Friese staartklokken en Zaanse klokken. Dit zijn klokken met een slinger die je aan de muur kunt hangen.”

“Het vak van klokkenmaker is wel bijna een uitstervend beroep”, beaamt Hendri. “Tegenwoordig kopen mensen niet meer zo snel een mechanische klok, het wordt al snel als ouderwets gezien. Toch zijn er nu ook hele nieuwe strakke uitvoeringen op de markt en is er gelukkig nog steeds belangstelling voor een gezellig klikkende klok in huis. De meeste klokken die ik repareer zijn echter heel oud, antiek vaak. Gek genoeg zijn dat juist de klokken die het makkelijkst te repareren zijn, omdat de materialen die vroeger werden gebruikt degelijk waren. Men leverde echt vakwerk. In klokken van nu zijn vaak goedkopere materialen gebruikt, die veel kwetsbaarder zijn.”

“Tijd is eigenlijk een vreemd begrip”, zegt Hendri. “Je kunt het letterlijk nemen, dus dat er vierentwintig uren in een dag zitten en zestig minuten in een uur, maar je kunt het ook figuurlijk zien. Dan praat je meer over hoe je de tijd die je ter beschikking hebt, beleeft of invult. Kennen we niet allemaal van die mensen die het altijd maar druk, druk, druk hebben? ‘Ik heb geen tijd!’ zeggen ze dan. Maar dat is eigenlijk vreemd, want we hebben elke dag allemaal evenveel uren! Het gaat er dus meer om of je ergens de tijd voor wilt nemen. Prioriteiten stellen dus, en dat doe je uiteindelijk zelf!”

Als Hendri in zijn werkplaats met de klokken aan de slag gaat, komt hij tot rust. “Het zijn heel rustgevende werkzaamheden”, legt hij uit. “Hiermee wordt de batterij weer opgeladen voor mijn andere dynamische baan bij Zuidwester!”

Welbespraakt

Hans van Vark

Interim-directeur bedrijfsvoering

‘Ondernemen moet je leren, met elkaar’

Door: Kees van Rixoord

“Zuidwester is een zorgbedrijf. De zorg staat centraal. Hier werken mensen met het hart op de goede plek. Het gaat in de zorg om zware beroepen; je moet van mensen houden om dat vol te houden. Zorg heeft met emotie te maken. Maar in een bedrijf moet je dat wel rationaliseren.” Aan het woord is Hans van Vark, sinds april 2006 interim-directeur bedrijfsvoering. Hij is er maar tijdelijk, om de bedrijfsvoering van Zuidwester op orde te krijgen. **“Ik doe net of het mijn eigen bedrijf is.”**

Hans van Vark (50) is van huis uit registeraccountant. “Midden jaren negentig kwam het beroep onder druk te staan. Ik vond dat ik niet langer de kwaliteit kon leveren die nodig is. Bovendien is de accountancy altijd bezig met achteruit kijken, terwijl ik ook wel eens vooruit wilde.” Vooruit kon Van Vark zeker,

toen hij een bijna failliete woningcorporatie gezond mocht maken.

“Na vijf jaar ben ik voor mezelf begonnen. Mijn expertise ligt vooral in de volkshuisvesting, maar ik heb ook ervaring in bijvoorbeeld de thuiszorg, bij gemeenten, verzorgingshuizen en welzijnsinstellingen. Vrijwel altijd not for profit. Ik werk door heel Nederland. Ik woon in het Gooi, in Eemnes, dus ik ga vroeg van huis en ben vaak pas om een uur of acht weer thuis. Maar, ach, dat is het vak. Schetsen en regiseren, dat is wat ik doe, stapje voor stapje gezond maken. Ik word nooit ingewerkt en ik ben vanaf het begin bezig om mijn eigen afscheid te organiseren.”

Naar jezelf kijken

De zorg en de financiering daarvan staan in het brandpunt van de belangstelling. Niet vreemd, vindt Van Vark. “Als belasting-

betaler mag je eisen dat de middelen doelmatig en doeltreffend worden ingezet. Er is een plafond, er komt minder meer. Dat dwingt zorgleveranciers om naar zichzelf te kijken: hoe zit het met de bedrijfsvoering? De roep en de druk van buitenaf wordt steeds groter. Het is taai om naar jezelf te kijken, om te reflecteren op je eigen gedrag. Waar het kort gezegd op neer komt, is dat je met elkaar, op alle niveaus, nadenkt over wat je doet en waarom. Dat is nieuw. Mijn rol is om dat proces te stroomlijnen, om veel vragen te stellen, te sturen, te beheersen en te verantwoordwoorden. De samenhang der dingen zien, kokers doorbreken. Push and pull. Eerlijk, open en transparant, afspraak is afspraak. Als buitenstaander ben je in het voordeel, want vreemde ogen dwingen.”

“Ondernemen moet je leren, met elkaar”, vervolgt Hans van Vark als hij meer inzoomt op het

Weldersmarkt

proces dat Zuidwester doormaakt. "Bij de bedrijfsvoering gaat het om wat onze manieren zijn, hoe slim en slank het spel wordt gespeeld. Doen we de dingen efficiënt genoeg? Tussen de activiteiten, de kosten en de opbrengsten moet een relatie zijn die sluitend is. Krijg je dat niet voor elkaar, dan is dat het einde van het vermaak. Van de gegeven situatie naar de gewenste situatie komen, dat is een proces van horten en stoten.

constant pakken papier binnenstromen. Het begint te komen, maar er moet meer gebeuren. Het vergt tijd om werkwijzen van twintig of dertig jaar te veranderen, dat weet ik ook wel. Maar het moet, anders keert de wal het schip. Behandel de klant zoals jezelf behandeld zou willen worden, daar kan niemand wat op tegen hebben." Van Vark is, zoals hij zelf zegt, op verschillende schaakborden tegelijk aan

Pijn lijden

Zuidwester wordt langzaam maar zeker een zorgbedrijf. "Het is een fase waar we doorheen moeten. Het komt goed", zegt Van Vark optimistisch. "Maar we moeten er wel wat voor doen. Wie mooi wil zijn, moet pijn lijden."

Zelf voelt hij zich als een vis in het water in zijn tijdelijke baan bij Zuidwester. "Ik heb mijn hart verpand aan het maatschappelijke.

Maar het moet, want één ding is zeker: het wordt minder meer. Het wordt je opgedrongen en je kunt er niet onderuit. We moeten het doen. Mao zei het al: een plan is niks, de uitvoering is alles."

Houvast nodig

Volgens Van Vark groeit het besef binnen de organisatie. "Er is beweging. Maar blijven we allemaal bij? Is het elastiek sterk genoeg? Communicatie is best moeilijk, met elkaar praten heeft te maken met willen en kunnen. Delen is vermenigvuldigen, roep ik vaak. Ik zie een zekere onzekerheid in de organisatie, we zijn aan het worstelen. Er is houvast nodig, een eenduidig, helder en duidelijk verhaal. En dat valt niet mee als je tachtig of negentig locaties hebt en de verbindingen tussen de diverse schijven niet altijd soepel zijn. Daar komt nog bij dat de werkdruk hoog is en er door de regelgeving

het spelen. In elk geval is hij bezig met bijvoorbeeld het jaarverslag 2005, het realiseren van een vergoeding voor klanten met extreme zorgzwaarte, de zorg voor SGLVG-cliënten en het brengen van meer eenheid in onder meer definities, capaciteiten en regio's. "Weet je wat belangrijk is? Dat er evenwicht is tussen het klantbelang, het medewerkersbelang, de middelen en innovatie. Het klantbelang is met een klachtencommissie en een cliëntenraad goed geregeld. Het belang van de medewerkers is ook in orde; de cao is goed en Zuidwester is goed voor haar medewerkers.

Bij de middelen zie je dat de wal het schip keert; sluit je uitgavenpatroon niet aan bij wat je structureel uitgeeft, dan ben je niet gezond. Innovatie is ook belangrijk; het is knap als je je tegen de verdrukking in ontwikkelt."

Ik geloof in het maatschappelijk middenveld en in de doelstelling van organisaties op het gebied van zorg, welzijn en wonen. Het gaat om meer dan alleen keiharde euro's verdienen. En ik vind het mooi om mijn steentje bij te dragen aan dat soort organisaties. Ik doe net of het mijn eigen bedrijf is."

Hans van Vark, die waarschijnlijk medio 2007 Zuidwester weer zal verlaten, wil nog één ding kwijt. "Ik ben ook docent. Pas had ik een dochter van een cliënt op cursus. Ze vertelde me dat zij en haar vader tevreden zijn over de zorg die haar moeder van Zuidwester krijgt. Ze had het vooral over de persoonlijke aandacht. Als ik zoiets hoor, krijg ik echt een warm gevoel. Een gevoel dat ik graag wil doorgeven aan alle medewerkers."

Jeanne Lauwerijssen

Cliënten ondersteunen op hun unieke levenspad

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester en wat houd je baan precies in?

"Ik ben in augustus 1979 begonnen met de inservice opleiding voor Z verpleegkundige. In 1982 heb ik examen gedaan en het diploma gehaald. In die tijd was het de vraag of je dan in dienst kon blijven. Ik mocht blijven. Ik werkte toen op het Pinkschip. Toen in 1985 de Sociowoningen aan de Dijk in gebruik genomen werden ben ik meteen vanaf het begin daar gaan werken. Toen was het nog heel bijzonder, woningen buiten het instellingsterrein. Ik heb daar vervolgens dertien jaar met veel plezier gewerkt. Ik ben wel regelmatig van woning gewisseld. Daarna ben ik coach geweest. En weer later heb ik op de Ring /Stationsweg/ BKB gewerkt. Deze werkplek heb ik als bijzonder en erg plezierig ervaren omdat de manier van werken vooral de begeleidingsstijl me erg aanspreekt. Sinds kort ben ik support coördinator op Brik 1 / Straatdijk.

Mijn voornaamste doel is, naast de coördinerende werkzaamheden die bij de functie horen, om support te implementeren, nieuwe ontwikkelingen over te brengen. Op kleinschalig niveau individueel begeleiden, dat is wat ik eigenlijk mijn hele leven al doe, en dat is wat ik wil doen!"

Wat is het leukste, het interessantste aan je werk? En wat is minder leuk?

"Als ik zie dat het mij of een collega lukt om een cliënt te begeleiden en ondersteunen in zijn/haar eigen unieke levenspad. Het minst leuke aan mijn werk, vind ik dan ook het te-

genovergestelde, dus als ik zie dat er over en voor een cliënt besloten wordt, zonder dat er enige creativiteit aan te pas komt, of dat er bekeken wordt of er geen andere oplossingen zijn. Email berichten waarbij de afzender om een leesbevestiging vraagt. Daarbij vraag ik me soms ook af waar dat nou voor nodig is!"

Wat verbaast je het meest binnen Zuidwester?

"Soms hoor je prachtige plannen. Met veel enthousiasme komt er weer een nieuwe ontwikkeling. En na verloop van tijd hoor je er niets meer over of wordt het plan maar voor de helft uitgevoerd. Als je daar dan naar vraagt, dan is er niemand verantwoordelijk voor. Ieder wijst dan naar een ander. Of zegt er niets van hebben af te weten."

Wat zou je graag willen veranderen binnen de organisatie?

"Dat, wat ik net genoemd heb. Niet alleen mooie plannen maken, ze ook uitvoeren en van te voren de haalbaarheid toetsen niet achteraf."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Ik denk dat ik me als onderwijzeres op een basisschool ook best wel op mijn plaats gevoeld zou hebben."

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

"Ik heb twee hartstikke fijne kinderen. Een dochter

en een zoon, waar ik heel trots op ben."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Heel belangrijk voor mij is: volleyballen. Dat doe ik mijn hele leven al. Ik ga ook graag op zijn tijd uit. Gezellige dingen doen met mijn vriendinnen. En verder heb ik altijd wel wat te doen, ben ik altijd wel ergens mee bezig."

Wat zou je doen als je minister president van Nederland was?

"Ik zou het normen en waarden debat nieuw leven inblazen. Ik zou daar graag eens met de huidige minister president over willen debatteren."

Waar erger je je aan in mensen?

"Als mensen een oordeel hebben over onderwerpen waarvan ze niet de achtergronden, het hoe en waarom, van kennen. Maar ook het oordeel baseren op roddels en van horen zeggen zonder dat ze de persoon in kwestie hebben gesproken. En als mensen hierbij dan ook nog harder gaan praten om hun mening kracht bij te zetten...daar kan ik me echt aan ergeren!"

Wat is je slechtste eigenschap?

"Ik ben nogal chaotisch. Ik ben altijd van alles kwijt. De huissleutels, de autosleutel, enz."

Waar geef je het meeste geld aan uit?

"Ik heb veel aan mijn huis geklust het afgelopen jaar. Verder aan mijn kinderen."

Welk TV programma moet meteen van de buis gehaald worden?

"De Gouden Kooi. Ik kijk daar wel eens naar omdat de kinderen er naar kijken. Wat mij betreft mag het met terugwerkende kracht van de buis gehaald worden."

Wat zou je graag beter kunnen?

"Het huishouden runnen zoals mijn zussen dat kunnen. Als ik bij hen op visite kom dan ziet alles er spic en span uit, alles staat op zijn plaats."

En zij wekken niet de indruk dat ze daar zo hard aan werken. Ik zou willen dat ik dat ook kon."

Wat was je slechtste beslissing?

"Het slechtste wat ik ooit gedaan heb is dat ik ben begonnen met roken. En nou moet ik maar zien of ik daar ooit nog vanaf kan komen."

Wat was je angstigste moment?

"Ik heb een keer brand meegemaakt; ik zat beneden in de huiskamer toen ik boven wat rook. Ik ging kijken, deed de deur open en gelijk stond alles in lichterlaaie. Dat is zo erg, dat ik het nu nog nauwelijks onder woorden kan brengen. Maar ook, heerlijk in de vrije natuur, in Frankrijk, een zware onweersbui over je heen krijgen. Toen had ik het ook niet meer."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

"Ik nomineer David de Wijs (Mastbosstraat in Breda) Ik had met hem een gezellige avond in Alcazar."

Karen Noordhoek
Samen met de cliënt op 'ontdekkingsreis'

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester? Wat houdt je baan precies in?

"Ik ben in 1988 begonnen bij Den Berg. Een half jaar werkte ik met meervoudig gehandicapte cliënten. Daarna zo'n vijf jaar in een woning met matig verstandelijk gehandicapte cliënten met gedragsproblematiek. En daarna dertien jaar op de Grote Kade. In die tijd heb ik ook vier kinderen gekregen, dus ik was er ook nogal eens tussenuit. De laatste periode was ik betrokken bij het realiseren van appartementen voor cliënten. Dat vond ik heel interessant. Toen dat klaar was, was er een vacature binnen de LVG-groep. Ook daar heb ik enige tijd gewerkt. Ik kijk terug op een korte, leuke periode met deze cliënten. Toen kwam de vacature voor teamleider voor de woningen dr. Willem Dreeslaan en Nieuwstraat 43. Daar heb ik op gereageerd en daar ben ik dan... Een leuke baan, betrokken bij het opzetten van nieuwe ontwikkelingen, (appartementen in de Willem Dreeslaan) én bij cliënten die meer zorg nodig hebben (Nieuwstraat 43). Die combinatie vind ik prima. Tussendoor heb ik ook nog zo'n vier jaar een 0-urencontract gehad als wijkverpleegkundige. Ik heb in het verleden de HBO-V gedaan en wilde mijn verpleegkundige vaardigheden op peil houden. Op zich was het prima om eens 'ergens anders' te kijken. Als wijkver-

pleegkundige kwam je bij allerlei mensen in allerlei situaties. Maar op den duur was het niet meer te combineren."

Wat is het leukste, het interessantste aan je werk?

"Als teamleider ben ik gedeeltelijk ook bij de uitvoering betrokken. Ik zou vooralsnog niet anders willen. En ik vind de supportvisie een 'ondersteuning' in mijn werk. Samen met de cliënt zoeken naar zijn of haar mogelijkheden, zowel op de Willem Dreeslaan als op Nieuwstraat 43, dat vind ik een mooie 'ontdekkingsreis'."

Wat verbaast je het meest binnen Zuidwester?

"Ik vind dat Zuidwester soms erg snel inspringt op ontwikkelingen. Zoals nu bij de opvang van LVG-clieënten. Was de organisatie hier wel voldoende op voorbereid? Aan de andere kant vind ik het ook heel goed dat Zuidwester onmiddellijk meewerkt aan de oplossing van een maatschappelijke probleem."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Vroeger wilde ik wel naar de Hogere Hotelschool. Dat leek me wel wat. Onderwijzeres op een basisschool lijkt me ook

wel leuk. Dienstverlening en opvoeding dus; niet zo heel veel anders dan wat ik nu doe."

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

"Ik ben getrouwd en heb vier kinderen, Drie zoons van 16, 12 en 10 jaar oud en een dochter van 8. Mijn man is boer: akkerbouwer en pluimveehouder. We wonen dus op een boerderij, met heel veel ruimte om ons heen."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Och, ik heb zoveel te doen. We hebben veel dieren: schapen, geiten, pony's, honden enzovoorts. Eén van de honden, een Berner Sennen, heeft acht maanden geleden een ongeluk gehad en was als gevolg daarvan vrijwel verlamd. Hij kon niet meer lopen. We hebben hem intensief verzorgd en inmiddels kan hij al weer bijna een beetje lopen. Mogelijk geneest hij weer helemaal. Daarnaast hebben we sinds enige tijd een vakantiehuisje in Burgh-Haamstede. We hebben het van mijn moeder overgenomen. De schaarse vrije tijd zijn we graag daar, lekker wandelen in de bossen of op het strand. We willen het houten vakantiehuis vervangen door een stenen recreatiewoning met verdieping, die we zoveel mogelijk gaan verhuren."

vervolg pagina 17

Waar mogen we je midden in de nacht voor wakker maken?

“Enkel en alleen om met vakantie te gaan.”

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

“Dan zou ik grote reizen buiten Europa gaan maken. Dat schiet er nu bij in. Niet dat dat erg is; als we graag willen reizen, dan komt onze tijd nog wel.”

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

“In Frankrijk. En als het kan met het hele jaar mooi weer.”

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

“Sommige mensen kunnen heel klagerig zijn. Daar kan ik me mateloos aan ergeren. Het kan natuurlijk zijn dat het leven tegen zit, dat je gezondheid niet goed is. Maar er zijn mensen die overal problemen in zien, die alles als ‘tegen zich’ ervaren en die ook nog jaloers zijn. Mensen, denk ik dan, pak je kansen, tel je zegeningen, stop met klagen.”

Wat is je slechtste eigenschap?

“Met name thuis ben ik erg rommelig. Ik stel andere prioriteiten.”

Waar geef je het meeste geld aan uit?

“Op dit moment aan ons vakantiehuis. Maar dat is ongetwijfeld een goede investering. We gaan alles terugverdienen als we het als vakantiehuis gaan verhuren.”

Wat was de gelukkigste fase in je leven?

“De geboorte van mijn kinderen. Verder heb ik het altijd wel naar mijn zin.”

Wat zou je graag beter kunnen?

“Ik zou graag willen dat ik een muziekinstrument kon bespelen. Ik heb als klein meisje wel blokfluitles gehad, maar dat werd toen niets.”

Waar krijg je kippenvel van?

“Ik kan wel lekker meehuilen met ontroerende tv programma’s, zoals Spoorloos.”

Wanneer ben je voor het laatst enorm boos geweest? Wat was je angstigste moment?

“Zo’n twintig jaar geleden werd mijn schoonvader overvallen op het akkerbouwbedrijf. Gewoon overdag. Hij werd gekneveld en aan een stoel vastgebonden. De overvallers – ze waren met z’n drieën – hebben het hele huis doorzocht en er een enorme puinhoop van gemaakt. Uiteindelijk zijn ze met de auto van mijn man vertrokken. Mijn schoonvader is toen met stoel en al naar de deur ‘gehopt’ en is gaan schreeuwen. Mijn man was samen met de medewerker aan de andere kant van de dijk op het land aan het werk. Gelukkig hoorden zij na verloop van tijd iets en zijn poolshoogte gaan nemen. Mijn schoonmoeder was er gelukkig niet, zij was naar haar vrijwilligerswerk. Uiteraard is gelijk de politie ingeschakeld. Die heeft erg adequaat gehandeld. Er ging

gelijk een helikopter vliegen enzovoorts. Toen de politie klaar was hebben we alles opgeruimd en toen mijn schoonmoeder (die we bewust niet opgeroepen hadden) thuiskwam, was alles achter de rug. De auto werd in de stad Utrecht teruggevonden. Die heb ik opgehaald. De ouders zijn overigens nooit gevonden. Dan word je bang. Bang dat zoiets zomaar kan gebeuren. Mijn schoonvader is nog lange tijd angstig geweest. Als hij iemand tegenkwam, keek hij steeds of het mogelijk één van de ouders was. Maar je bent ook enorm boos. Als mijn man en de medewerker eerder thuis waren gekomen en ze hadden de overvallers overlopen, dan waren er vast heel erg vervelende dingen gebeurd. Ik ben wel blij dat ik niet in dat huis ben komen wonen; we hebben aan de andere kant van de dijk alles van de grond af zelf opgebouwd.”

Van welk bedrijf zou je directeur willen zijn?

“Van een bungalowpark. En wie weet ...”

Geld maakt gelukkig?

“Een bepaalde hoeveelheid geld is wel heel makkelijk. Wat je meer hebt, is eigenlijk niet nodig.”

Wie nomineer je voor een volgend interview?

“Ik nomineer Gheeta Jagroep, zij werkt in één van de nieuwe appartementen aan de Boezemkade in Rotterdam.”

Sjani Martha

Genoeg over om projecten in de Derde Wereld te steunen

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester? Wat houdt je baan precies in?

“Sinds april 1993 ben ik in dienst bij Zuidwester. Daarvoor archiveerde ik documenten bij de afdeling Fysiotherapie (toen nog bij Eric van Rossem). Dat duurde drie maanden, toen was het budget op. Toen ik daarna een advertentie zag voor administratief medewerkster, heb ik gelijk gesolliciteerd. Uit heel veel kandidaten werd ik geselecteerd. Dat gaf me wel een goed gevoel. Naast mijn werkzaamheden op de administratie, werd ik ook ingewerkt om in te vallen bij de receptie. Dat vond ik heel leuk en ik ben zoveel mogelijk ingevallen. Ook ver-

ving ik collega’s die ziek waren. Wat ik in die tijd verder deed was invalwerk bij de socio-woningen aan de Dijk in Middelharnis. Ook heel leuk om te doen! Ik wilde de opleiding wel gaan volgen, maar mijn gezondheid liet dat niet toe. Toen in de loop van 1996 bleek dat mijn baan op de administratie zou komen te vervallen en de nieuwe vestigingen in de startblokken stonden, reageerde ik op de vacature van receptioniste/administratief medewerkster in Oud-Beijerland en werd ik benoemd. Erg leuk was dat de regio nog opgebouwd moest worden. Toen ik begon waren er alleen nog maar gebouwen, de mensen zijn er later ingekomen.”

Wat is het leukste, het interessantste aan je werk?

“Erg leuk is de veelzijdigheid. Receptie-werkzaamheden, mensen ontvangen en te woord staan, administratieve werkzaamheden, het begeleiden van een cliënt die bij ons op de receptie werkt; kortom, geen dag is hetzelfde.”

En wat is het minst leuke?

“Het meeste moet gisteren klaar zijn. Maar soms komen er zoveel vragen min of meer tegelijk, dat ik het niet red om het zelfs vandaag af te maken. Soms zijn mensen

Sjani Martha

dan teleurgesteld. Ook de steeds meer op-rukkende roep om efficiëntie hoort wat mij betreft bij het minst leuke. Je moet steeds meer doen in minder tijd. Er blijft dan geen tijd meer over voor een gewoon praatje, wat volgens mij juist heel belangrijk is voor de sfeer en de motivatie."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"In eerste instantie wilde ik naar de politie. Helaas kwam ik niet door de keuring, mijn gezichtsvermogen was niet goed genoeg. Het alternatief was kapster worden. Maar het gezinsbudget liet niet toe om verder te leren. Mijn oudere zus werkte op de administratie bij de Amev. Daar ben ik toen ook gaan werken."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Ik lees graag en luister graag naar muziek. Ik doe vrijwilligerswerk voor de kerk; ik ben diaken, notuleer vergaderingen van de kerkenraad, enzovoorts. En ik vind het heerlijk om met mijn hond uit te waaien, lekker wandelen naar het strandje bij Moerdijk. Het hondje behoort wit te zijn, maar als hij is uitgeraasd en we weer terug naar huis gaan, is daar niet veel meer van te zien."

Waar mogen we je midden in de nacht voor wakker maken?

"Ik ben gek op ijs. Maak me wakker voor een lekkere sorbet, ik eet hem op, draai me om en slaap weer verder."

Van welke muziek houd je?

"Allerlei muziek: van klassiek tot pop. Maar wel easy listening. Ik heb jaren in een koor gezongen. Dat vond ik heerlijk om te doen. Maar daar heb ik helaas geen tijd meer voor."

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

"Met een camper rondtrekken door Nieuw-Zeeland. Lekker rustig aan, alles op je gemak doen."

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

"In Nieuw-Zeeland. Vroeger had ik een (aangetrouwde) oom die in Nieuw-Zeeland woonde. Als hij op bezoek kwam in Nederland, had hij films bij zich en foto's. Een prachtig land, met veel ruimte. En op die foto's en films was het altijd mooi weer."

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

"Het irriteert mij als mensen ongeduldig zijn, een ander niet uit laten praten, dwars door de ander heen praten, harder dan die ander. Ik vind dat behoorlijk onbeschoft."

Welke rol in welke film zou je willen spelen?

"In Sissi met Romy Schneider. Heel romantisch en prachtige kleding... Ik heb de hele box met alle films. Ik zou ze best allemaal achter elkaar kunnen bekijken."

Van welke beroemdheid greep de dood je het meest aan?

"De ongelukkige dood van Lady Di. Het verlegen meisje dat uitgroeide tot een 'wereldvrouw', die zich inzette voor goede doelen, die dagelijks gevolgd werd door paparazzi's en uiteindelijk verongelukte in Parijs. Heel triest."

In welke andere periode had je graag geleefd?

"In de tijd van Sissi, in het Oostenrijk van keizer Frans-Jozef. Met de bijbehorende pracht en praal."

Wat zou je graag beter kunnen?

"Ik zou graag meer technisch onderlegd zijn, zodat ik klusjes thuis zelf kan uitvoeren."

Geld maakt gelukkig?

"Volgens mij niet. Maar het is wel heel makkelijk om te hebben. In een periode dat ik echt geen geld had, met smart wachtte tot mijn salaris zou komen om weer een beetje lucht te krijgen, was ik op zich ook wel gelukkig. Ik voel me nu heel gelukkig, omdat ik genoeg over heb om projecten in de Derde Wereld te steunen."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

"Emmy Geerlings. Zij werkt op de afdeling interne controle bij de EAD."

Nieuwe appartementen in Rotterdam-Noord

Door Caroline Nevens

Binnen Zuidwester is de laatste jaren een flink aantal nieuwe projecten gestart. In verschillende plaatsen, waaronder Barendrecht, Breda en Middelburg, zijn nieuwe huizen geopend of appartementen in gebruik genomen. Onlangs is ook het project Rotterdam-Noord gestart. Het gaat om tien appartementen in het appartementencomplex Stadssingel in Crooswijk. Hier biedt Zuidwester ondersteuning op maat aan jongeren met een lichte verstandelijke handicap.

“Het idee om in Rotterdam te starten met dit project kwam na een goed gesprek met MEE Rotterdam. Er bleek in Rotterdam veel vraag te zijn naar woonruimte voor jongeren met een lichte verstandelijke handicap”, vertelt projectleider Gert-Jan de Wit. “Zoals bekend zoekt Zuidwester naar uitbreidingsmogelijkheden. Dat roept nogal eens wat vragen op, maar zeker in deze tijden van marktwerking is het nodig om als organisatie in de zorg te blijven uitbreiden. Doe je namelijk niets, dan speelt de concurrent in op de vragen die er zijn en wordt Zuidwester een hele kleine speler op de markt.”

Prachtige nieuwbouw

In september hebben de eerste cliënten hun intrek genomen in de appartementen en vanaf eind november zijn de appartementen allemaal bewoond. Door de bemiddeling van Match4Care is dit heel snel gegaan. Wanneer je de appartementen ziet, verbaast dat ook niet echt, want hier wil iedereen wel wonen. Prachtige nieuwbouw, lekker ruim en op loopafstand van het centrum van Rotterdam. “Toch zijn we heel selectief geweest in de plaatsing”, vertelt leidinggevende Gré van der Sluijs. “Van MEE wisten we dat er veel vraag was naar appartementen en zelfstandig wonen, maar tussen de vraag en de mogelijkheid om echt zelfstandig te wonen, zit een groot gebied. Samen

met MEE hebben we de problemen en aandachtsgedebieden in kaart gebracht en deze ook opgenomen in het projectplan.” Aanmeldingen lopen altijd via Match4Care, dat de wensen inventariseert en een voorstel maakt richting de leidinggevende. “Gré is heel bewust bij de cliënten op huisbezoek geweest”, vertelt Gert-Jan de Wit.

Hier wil iedereen wel wonen

“De aanpak die we vroeger bij de sociowoningen ook volgden. Door cliënten in hun thuissituatie te spreken en ook hun ‘omgeving’, krijg je een goed beeld.” “Ik kon daardoor een goede inschatting maken of de cliënt echt in staat is om zelfstandig te gaan wonen”, vult Gré aan. “Het lijkt namelijk allemaal erg mooi en leuk, maar alleen wonen kan ook erg eenzaam zijn en de grote stad biedt ook veel verleidingen. Zuidwester had zich al gevestigd in Carnisselande, maar Rotterdam is toch weer een heel ander gebied. De problemen die het wonen en werken in een grote stad met zich meebrengen verschillen nogal van de eilanden waar wij van oudsher gevestigd zijn.” “Natuurlijk moet nog maar blijken of deze cliënten hier op de juiste plek zitten”, vertelt Gré. “Om dat te beoordelen is het nu nog te kort dag. De supportmedewerkers zijn heel goed geselecteerd en kunnen de juiste ondersteuning bieden. Zo gaan we ervoor zorgen dat het gaat lukken.” Naast het wonen in de Stadsingel is het van belang dat cliënten over-

dag werk of dagbesteding hebben. Voor een aantal cliënten was dit al het geval, voor anderen wordt gezocht binnen de reguliere dagbesteding en via Zuidwester voor Werk. De supportmedewerkers en jobcoaches proberen voor de cliënten een zo passend mogelijke indeling van de dag te vinden.

Trainingshuis

In het appartementencomplex is ook een steunpunt van Zuidwester gevestigd. Vanuit dit punt werken de medewerkers en is de slaapwacht bereikbaar. Ook kunnen de cliënten er terecht voor activiteiten, een vraag of een praatje. Om dit steunpunt nog beter te benutten start Zuidwester nog een woning in de buurt van de Stadssingel. “Een project moet minstens uit 16 cliënten bestaan. Anders is het financieel niet haalbaar”, vertelt Gert-Jan de Wit. “Daarnaast moet een leidinggevende voor meerdere cliënten inzetbaar zijn. Naast de nieuwe appar-

tementen in Rotterdam hebben we ook twee panden in Ridderkerk aangekocht. Hier starten we in 2007 met een trainingshuis waarin acht of negen cliënten kunnen leren om zelfstandig te gaan wonen.”

Herstructurering

Bert van 't Land
Senior Adviseur Plan & Projectpartners

‘Cliënten mogen er geen last van hebben en veilig en beschut kunnen wonen’

In opdracht van Zuidwester en vanuit Plan en Projectpartners begeleidt Bert van 't Land de herstructurering van de woningen voor cliënten van Zuidwester. Dit betekent niet alleen de begeleiding van de aanbesteding en de uitvoering maar ook het regelen van de aansluitingen op het uitluistersysteem, woningen aansluiten op het datasysteem en het aanvragen van de vergunningen. Dit laatste is ook een hele klus, want voor ieder project is een bouwvergunning van de gemeente Middelharnis nodig en een WZV vergunning voor de financiering. Momenteel lopen deze aanvragen en hopelijk zijn die binnen een paar maanden gereed.

‘Het bouwen van nieuwe woningen voor cliënten van Zuidwester verloopt voor een groot deel nog steeds volgens het oorspronkelijke plan, vertelt Bert van 't Land. ‘Natuurlijk zijn er door het voortschrijdend inzicht in de loop der jaren wel een aantal aanpassingen gedaan, maar veel van de oorspronkelijke plannen vinden nog steeds doorgang. Er is wat vertraging opgelopen door aanpassingen vanuit de kant van Zuidwester, maar ook door vergunningaanvragen. Maar er is de afgelopen jaren zeker niet stilgezeten’, zegt hij stellig. ‘De dagbestedingslocatie aan de Krammerlaan is gebouwd, Het Want is verbouwd, de woningen Westerschelde zijn gerealiseerd en de Meerpaal heeft een grondige verbouwing achter de rug. Recent zijn ook de woningen aan de Delta Boulevard aan-

gepast, dus in de bouw voor de cliëntenzorg is de laatste jaren al behoorlijk wat gedaan’.

Het project is nu weer in een hogere versnelling terecht gekomen door de eisen die gesteld worden door de brandweer. Vanaf juni 2008 moeten alle cliënten van Zuidwester een woonruimte hebben die conform de gebruikersvergunning is. Om ook tot die tijd cliënten een veilige woning te bieden worden de Aak, Botter, Tjalk, Kofschip, Pinkschip, Boeier, Schoener, Schouw en Hoeker aangepast. De Aak en de Botter blijven tot 2012 in gebruik en worden daarom helemaal aangepast aan de gebruikersvergunning. ‘Alle aanpassingen en verbouwingen die op het terrein plaatsvinden hebben als uitgangspunt dat cliënten er geen last van hebben. Zij moeten veilig en beschut op het terrein kunnen blijven wonen gedurende de periode van herstructurering’, aldus van 't Land.

De projecten Brink, Heesterhof, Parkhof en het Logboek worden gebouwd voor cliënten van Zuidwester. In deze woningen wordt 24 uur zorg geboden. De Brink wordt momenteel volgens

het oorspronkelijke plan gebouwd. Daarna volgt Heesterhof, een project dat qua bouw lijkt op de Brink en in de plannen iets is aangepast aan de behoefte die er momenteel is onder de huidige cliënten. Datzelfde geldt voor Parkhof. Duidelijk is geworden dat er op Hernesseroord steeds meer oudere cliënten wonen en daarom worden deze tweewooneenheden nu voorzien van een lift. ‘Zo passen we de plannen aan aan de eisen van deze tijd en de behoeften onder de cliënten’, aldus Bert van 't Land. ‘Een verandering is ook dat er in eerste instantie meer cliënten van Zuidwester in de particuliere woningen zouden gaan wonen. Nu wordt daar huisvesting gerealiseerd voor 44 cliënten van Zuidwester. Deze komen in de plannen Ovaal, Meander en Vijverzoom. De huidige bewoners van de Botter gaan naar de Ovaal, een project dat door een externe projectontwikkelaar gerealiseerd wordt en dat naar verwachting in 2012 klaar zal zijn’.

Naast nieuwbouw wordt er op het terrein ook het nodige gesloopt. Dit is nodig omdat de voorzieningen op het terrein destijds gebouwd zijn voor zo'n 600 cliënten. Momenteel wonen er ca 250 cliënten van Zuidwester op het terrein Hernesseroord en door de sloop verdwijnt er ca 7000 m² aan gebruiksruimte. Een aantal paviljoens worden afgebroken en ook de roefgangen verdwijnen. Het karakteristieke beeld van Hernesseroord zal verdwijnen, maar het blijft voor cliënten een veilige, beschutte locatie in het groen.

slopen van de roef

Hernesseroord

Bert Pijnappel, Beleidsmedewerker vastgoed van De Open Ankh 'Herstructurering van het terrein biedt ook plaats aan particuliere woningbouw'

De eerste plannen voor de Herstructurering van het terrein Hernesseroord stammen al uit begin jaren 90. Verstandelijk gehandicapten werden meer en meer gezien als gewone burgers. Als mensen die niet zozeer behoefte hebben aan zorg, zorg en nog eens zorg, maar aan ondersteuning bij alle mogelijke dagelijkse bezigheden, zoveel mogelijk in de maatschappelijke context waar iedereen - gehandicapt of niet - mee te maken heeft. Naast het aloude model van de volledige veilige beslotenheid deed het model van 'gewoon wonen' ofwel 'de maatschappij' voetje voor voetje haar intrede. Sinds de jaren 90 heeft Zuidwester veel kleinschalige woonvoorzieningen op de eilanden gerealiseerd en was duidelijk dat op het terrein Hernesseroord ruimte zou ontstaan om particuliere woningen te bouwen.

De doelstelling van Zuidwester was en is nog steeds om een woonwijk te verwezenlijken waar cliënten van Zuidwester 'samen' wonen met overige inwoners van de gemeente Middelharnis. De Open Ankh, eigenaar van het terrein, wil dat voor Zuidwester realiseren vertelt Bert Pijnappel. Een woonwijk waar in

totaal maximaal 372 woningen voor particulieren en cliënten komen. De nieuwe wijk zal verschillende typen woningen bevatten: rijtjeshuizen en appartementen, maar ook bungalows en twee-onder-een-kappers. Huur en koop. De prijzen variëren van het goedkopere tot het duurdere segment.

Zuidwester heeft als belangrijke voorwaarde gesteld dat het een verkeersveilige wijk moet worden, waarin cliënten van Zuidwester zich veilig kunnen bewegen, stelt Bert Pijnappel. Snelverkeer zal zoveel mogelijk buiten de woonclusters om geleid worden. De wijk moet vooral een parkachtige karakter krijgen. Of liever gezegd het groen op het terrein Hernesseroord moet zoveel mogelijk gehandhaafd blijven, zodat de woonwijk een parkachtige uitstraling zal hebben.

Het plan zoals het vanaf 1999 door bureau Kuiper Compagnons uit Rotterdam is gemaakt, is de afgelopen jaren regelmatig bijgesteld als gevolg van voortschrijdend inzicht bij Zuidwester en ook bij de gemeente Middelharnis. Ook zal dit in de toekomst ongetwijfeld nog gebeuren. Er zijn constant ontwikkelingen in de zorg waar we op moeten inspelen, verklaart Pijnappel.

De eerste nieuwe zorgwoningen zijn in 2005 in gebruik genomen, binnenkort wordt het bouwplan 'De Brink' met 40 zorgplaatsen voltooid. De komende twee jaar komen daar nog nieuwbouwwoningen bij voor 72 cliënten van Zuidwester en wordt een aantal gebouwen ingrijpend verbouwd tot nieuwe huisvesting.

Het bouwen van de particuliere woningen laat helaas nog iets langer op zich wachten. Hiervoor dient eerst het huidige bestemmingsplan te worden gewijzigd. Volgens de huidige planning start de gemeente de procedure rond deze wijziging in november 2006. Inwoners en belanghebbenden zullen regelmatig door gemeente Middelharnis geïnformeerd worden over de stand van zaken en de mogelijkheid om hun mening over het bestemmingsplan te geven. Naar verwachting kan de gemeenteraad van Middelharnis begin 2008 het nieuwe bestemmingsplan goedkeuren.

Deze tijd hebben wij zelf ook wel nodig, verklaart Bert Pijnappel. De Open Ankh gaat namelijk met vier al eerder geselecteerde projectontwikkelaars in onderhandeling over het realiseren van de plannen. Het gaat er daarbij niet alleen om dat die ontwikkelaar tegen een redelijke prijs kwalitatieve goede woningen kan bouwen. Er moeten ook veel nieuwe wegen en paden aangelegd worden. Die projectontwikkelaar moet voorts ook een duidelijke visie op zorg hebben en mee kunnen denken met Zuidwester. Dit onderhandelings en selectietraject neemt ongeveer dezelfde tijd in beslag die de gemeente nodig heeft om het bestemmingsplan te wijzigen. Nadat het nieuwe bestemmingsplan in werking is getreden kan er begonnen worden met de bouw van de particuliere woningen.

Cliëntwijzer groot succes binnen Extramurale zorg

Door Caroline Nevens

De eisen aan de registratie van de dienstverlening aan cliënten zijn de afgelopen jaren flink uitgebreid. Eén daarvan is het rapporteren van de zorg aan extramurale cliënten. Hieronder verstaan we binnen Zuidwester de cliënten van thuisondersteuning, individueel wonen, naschoolse opvang, extramurale dagbesteding en logeren. Vanwege de specifieke eisen en manier van zorgverlenen is er voor deze doelgroep in 2006 een speciale pilot opgestart. Een aantal medewerkers, het bedrijf Ranwood en Han Blanken maakte deel uit van deze projectgroep. Deze laatste geeft uitleg over de pilot en de eerste resultaten.

“Vanuit het zorgkantoor lag er de eis om in 2006 voor iedere cliënt een begeleidingsplan op te stellen en de rapportages digitaal beschikbaar te hebben”, begint Han Blanken. “De pilot van zes maanden is gebruikt om met de leverancier van het programma aanpassingen te doen en medewerkers wegwijs te maken in het systeem. De firma Ranwood had al een bestaand systeem genaamd ‘Cliëntwijzer’, vertelt Han. “Dit systeem werd voornamelijk gebruikt voor organisaties in de ouderen -en verpleeghuiszorg. Het systeem was hier dus ook veelal op ingericht. De benamingen waren anders, veelal gericht op verpleegtechnische handelingen en situaties waarbij een arts een grote rol speelt. Vooral bij de thuisondersteuning is plannen van de dienstverlening vaak moeilijk. Snel in kunnen spelen op wisselende vragen is een must. Daarom wilden wij graag deels achteraf registreren. Dit soort aanpassingen zijn tijdens de pilotperiode allemaal in het systeem aangebracht.”

De verantwoordelijkheden zijn bewust heel laag in de organisatie gelegd. Medewerkers

hebben voor hun cliënten begeleidingsplannen moeten schrijven en die in het systeem gezet en nu moeten medewerkers na ieder contact met de cliënt hierop rapporteren. “Dit was zeker in het begin moeilijk voor een groot deel van de medewerkers”, gaat Han verder. “We merkten een afwachtende en wat negatieve houding, maar die is gedurende de afgelopen periode echt enorm afgenomen. Karin Dorst, applicatiebeheerder van de cliëntwijzer en de coördinerend medewerkers hebben veel tijd geïnvesteerd in het scholen van medewerkers. Nu zijn medewerkers over het algemeen heel enthousiast en zien absoluut de voordelen van het systeem. Zowel medewerker- als cliëntgebonden documenten kunnen worden toegevoegd, zoals het indicatieverslag en het aanbod naar de cliënt en regelingen die van belang zijn voor het bedrijfsonderdeel”.

Iedere medewerker heeft 10 minuten extra werktijd om per contact de rapportage in te voeren. Dit doen medewerkers in principe thuis op hun PC via Internet. Zij hebben

toegang tot het systeem en krijgen de dossiers te zien van de cliënten waarbij ze werken. Hierin staan onder andere de indicatie, het zorgcontract, de begeleidingsplannen maar ook de contactgegevens, gegevens van huisarts, specialisten, scholen, dagverblijven etc. Na ieder contact wordt er een rapportage geschreven en deze is ook terug te lezen. “Gaat er de volgende keer een andere medewerker naar de cliënt, dan kan die medewerker van te voren zien welke bijzonderheden er zich de afgelopen periode hebben voorgedaan”, vertelt Han. “Over het algemeen komen de medewerkers goed uit met de 10 minuten rapportagetijd. Soms heb je iets meer nodig, soms wat minder”.

Naast de gegevens van de cliënten staan ook de gegevens van de medewerkers erin, inclusief hun contract en de uren. De medewerker biedt de gewerkte uren aan via het systeem en deze worden wekelijks gefateteerd door de coördinerend medewerker. Via het systeem kunnen de betrokkenen ook met elkaar communiceren. Ook heeft iedere medewerker een eigen agenda in het systeem. Hierin kan de coördinerend medewerker zien wanneer iemand naar een cliënt gaat of er geweest is. Ook geeft het systeem aan of een medewerker de rapportage al gedaan heeft ja of nee. Hierdoor geeft het systeem ook een goede verantwoording van gewerkte uren op basis van functie en indicatie. “Het geeft mij en de coördinerend medewerkers veel goede managementinformatie”, aldus Han. “Het blijft bijzonder dat ik met één druk op de knop kan zien wat iemand de vorige avond heeft gedaan, van Hendrik Ido Ambacht tot aan Middelburg!”

De pilot is dus naar tevredenheid afgesloten. De extramurale onderdelen logeren en individueel wonen rapporteren nog niet in de cliëntwijzer maar zijn inmiddels wel druk bezig met het invoeren van de zorgplannen. “Begin volgend komt er een nieuwe release van het programma en dan is het ook mogelijk om aan/afwezigheid van cliënten op locaties te registreren en dat geeft het programma nog meer gebruiksmogelijkheden”, vult applicatiebeheerder Karin Dorst nog aan. “Ook zijn we bezig om een goed implementatieplan te maken voor de komende tijd en voor nu zien we de controle van het zorgkantoor met veel vertrouwen tegemoet”, sluit Han af.

Innoveren met Zorg

Door Caroline Nevens

De Stichting Innoveren met Zorg heeft tot doel de kwaliteit van leven van mensen met een handicap te verbeteren door het ontwikkelen van innovatieve hulpmiddelen en voorzieningen. Zorginstellingen en bedrijven werken nauw samen om projectmatige oplossingen te realiseren die een antwoord zijn op de vele praktische problemen in de zorgsector. De Stichting Innoveren met Zorg brengt creativiteit, technologie en financiële middelen bijeen om projecten op te zetten en uit te voeren.

beker ging het om een ontwikkeltijd van twee maanden, eigenlijk heel kort, want er zijn ook projecten bij die jaren in beslag nemen'.

Voor cliënten van Zuidwester heeft Co de afgelopen jaren al de nodige middelen bedacht. Voor Hans van der Male was het een alledaags probleem: 's ochtends wil je zelfstandig met de fiets naar dagbesteding, maar waar laat je, eenmaal op de fiets, dan je rollator? De medewerker uit de woning moest er aan te pas komen om de rollator achter Hans aan te bezorgen. Co Ottevanger bedacht hier een oplossing voor. Dankzij een slimme constructie kon

bleem, welke functies de klok moet hebben en of de klok vast moet staan of juist mobiel moet zijn zodat Marleen hem mee kan nemen. 'Ik ben met de opmerkingen aan de slag gegaan en heb het concept besproken binnen de Stichting Innoveren met Zorg. Er is toen besloten om het project gezamenlijk te ontwikkelen. Er is inmiddels een conceptomschrijving gemaakt door een fabrikant en de klok wordt binnenkort echt geproduceerd', aldus Co.

Bovenstaande voorbeelden zijn veelal praktische middelen. Maar de stichting Innoveren met Zorg kijkt ook naar middelen waardoor cliënten daadwerkelijk aan het

Co Ottevanger is namens Zuidwester betrokken bij de Stichting Innoveren met Zorg. Co is zowel actief op het creatieve vlak als op het technologische. Samen met andere innoveerders van Van Boeijen komt hij vier keer per jaar samen om projecten te bespreken. Ook medewerkers van andere instellingen en Zuidwester kunnen hier aan deelnemen. Het gaat hierbij altijd om afgebakende onderwerpen met een concrete doelstelling en veelal om problemen van individuele cliënten. Een bekend door Co ontworpen product is de anti-mors beker. 'Er was destijds een cliënt die nogal schrok van geluiden en dan een schrikbeweging met zijn armen maakte', vertelt Co. 'Hierdoor morste hij vaak met zijn koffie. Omdat de cliënt geen speciaal uitzienende beker wilde heb ik toen een beker ontwikkeld die er uitziet als een gewone beker maar die voorzien is van een anti-mors systeem, waardoor bij het plotseling bewegen nauwelijks vloeistof lekt. Ook wordt in het ontwikkeltraject getracht een aanpassing zo universeel mogelijk te maken, zodat ook andere mensen er gebruik van kunnen maken'. 'Voor het bedenken en produceren van zo'n beker is geld nodig', legt Co uit. 'Dit geld wordt door de Stichting Innoveren met Zorg bijeen gebracht. Bij de

de rollator bij Hans achter op de driewieler worden vast gezet. Als de bestemming was bereikt, was het een kwestie van de rollator van de fiets halen en Hans kon er zelf letterlijk mee uit de voeten! Inmiddels wordt de rollator niet meer door Hans gebruikt, maar dat heeft niets met de uitvinding te maken: Hans loopt zo goed zelfstandig, dat hij het hulpmiddel niet meer nodig heeft. Mocht echter in de toekomst de rollator weer in beeld komen, dan zit hij zo weer achter op de fiets! 'Maar wellicht is deze uitvinding voor iemand anders binnen Zuidwester wel een handige oplossing', vult Co aan.

Voor Marleen Kwekel bedacht Co een lineaire klok. De vraag was om Marleen een hulpmiddel te geven waarmee zij meer tijdsbesef zou krijgen. Een lineaire klok lijkt een oplossing te zijn. De klok heeft een begin en een werkelijk eind. Bij VanBoeijen hebben ze cliënten met soortgelijke problemen en voor hen heeft men ooit al eens iets bedacht met lampen op een bord. Met de techniek van toen was het niet mogelijk een aanpassing te maken met verschillende functies. In overleg met de begeleiders van Marleen en de logopediste is goed gekeken naar het werkelijke pro-

werk kunnen. Zo is er voor Stichting VanBoeijen een Eurokassa bedacht. Dit is een computergestuurde touch-screen kassa, die het mogelijk maakt voor mensen die niet kunnen lezen of rekenen om zelfstandig kassadienst te draaien in een supermarkt of restaurant. Op het scherm van de kassa staan afbeeldingen van zowel de verkrijgbare producten als van munten en bankbiljetten. 'Ik denk dat er veel meer bewoners echt aan het werk kunnen wanneer er juiste aanpassingen zijn', zegt Co. 'Ideeën hoeven niet altijd binnen de stichting Innoveren met Zorg bedacht te worden, Zuidwester heeft heel veel handige mensen in huis. Al jaren ligt er een idee om computergebruik meer toegankelijk te maken voor bewoners. Hier hebben we met een aantal collega's al eens iets voor bedacht, maar dit zou eigenlijk meer aandacht moeten krijgen. Je hoeft bij een aanpassing namelijk niet altijd aan iets groots of heel ingenieus te denken. Heel vaak bestaat de oplossing voor een probleem al'.

Heb je zelf een wens voor een innovatie, dan kun je contact opnemen met: Co Ottevanger, 0187 -603953 of via e-mail: imz@zuidwester.org

‘De BHV-organisatie liep perfect’

Geslaagde oefening op terrein Hernesseroord

Door Kees van Rixoord

Die slooppandjes zijn mooie oefenpandjes voor de brandweer, dacht medewerker preparatie Hans Vroegindewij van de Brandweer Samenwerkingsgebied Goeree-Overflakkee toen hij hoorde dat de Brik en de Bark met de grond gelijk zouden worden gemaakt. De directie van Zuidwester wilde de brandweer graag gelegenheid tot oefenen geven in de slooppandjes op het terrein Hernesseroord. Maar betrek daar dan wel onze bedrijfshulpverlening bij, kreeg Vroegindewij te horen.

En zo geschiedde. De medewerker preparatie van de eilandelijke brandweer zette, in nauw overleg met onder anderen Cock Visser van Zuidwester, een oefening op touw. Een oefening om de samenwerking te bevorderen tussen de diverse blusgroepen op Goeree-Overflakkee en de bedrijfshulpverleners (BHV) van Zuidwester. De oefening – waar ook de politie, de GGD en het Rode Kruis aan deelnamen – vond vier keer plaats: op 7, 16, 21 en 28 november. “Elke avond met andere blusgroepen en met andere BHV-ers”, blikt Hans Vroegindewij terug. “Zo konden alle betrokkenen een training krijgen. Per avond waren er vier tankautospuiten met in totaal zo’n 45 brandweermensen en tien tot twaalf BHV-ers actief. Met de Lotusslachtoffers, het opvangteam en ambulancepersoneel kom je dan wel op zo’n honderd mensen per keer.”

Kamer in brand

Voor de oefening had Hans Vroegindewij een compleet drama in scène gezet, dat

begint als een cliënt van Zuidwester zijn kamer in brand steekt uit verontwaardiging en boosheid over de aangekondigde verhuizing. Het drama bevat onder meer een uitslaande brand, een dodelijk slachtoffer (de aanstichter), de ontruiming en opvang van bewoners, de redding en reanimatie van een verpleegster en veel rook. Het vuur was echt, met dank aan het feit dat de Brik en de Bark toch gesloopt moesten worden. Tijdens de oefening moesten alle hulpverleners hun vaardigheden tonen op het gebied van redding en brandbestrijding. Dat dit gebeurde in een complex gebouw en met minder valide personen als slachtoffer, maakte de training extra moeilijk. De eigen veiligheid was daarbij een belangrijk aandachtspunt.

“De oefeningen zijn goed verlopen”, vindt Hans Vroegindewij. “De BHV-ers kennen het terrein en weten hoe ze met de bewoners moeten omgaan.

Dat is belangrijk, want zij zijn er vooral voor de eerste opvang en het geruiststellen. Ook hebben ze goed hun ontruimingstaak kunnen oefenen.

Goed samenspel

“Het samenspel tussen de ploegleider van de BHV en de officier van dienst van de brandweer was goed”, vervolgt Vroegindewij. “Toch zijn er altijd leermomenten tijdens zo’n oefening. Wat in de praktijk sterk naar voren kwam, was dat het nog niet meevalt om goed met een rolstoel te rijden, hellinkje af bijvoorbeeld. Ook de communicatie is voor verbetering vatbaar. Maar al met al was er sprake van een prima samenwerking, een mooie oefening om op terug te kijken. De BHV-organisatie liep perfect. Je zag de vrucht van de trainingen die Cock Visser intern verzorgt. BHV leeft bij Zuidwester.”

Het nut van dergelijke oefeningen staat volgens Hans Vroegindewij buiten kijf. “Per jaar rukken we twintig tot vijfentwintig keer uit naar Hernesseroord om een brand te blussen. Bijna altijd is het loos alarm, maar twee of drie keer per jaar moet de brandweer echt aan de bak. Dan is het fijn als je kunt bouwen op een goede BHV-organisatie, die in staat is om in de eerste minuten – als de brand zich ontwikkelt – mensen te redden. Je hebt bij Zuidwester te maken met minder valide mensen – niet-zelfredzaam in brandweerbijgans – en die zijn dus afhankelijk van anderen. Om deze mensen zo snel mogelijk naar een veilige plaats te brengen heb je een heleboel handjes nodig”, aldus de medewerker preparatie van de eilandelijke brandweer. Hij laat er nog één zinnetje op volgen: “Je kunt er nooit genoeg op trainen.”

Foto's Paul de Jong - FlakkeeNieuws.nl

Uitgelezen

Klaar voor de toekomst

Beroepskrachten in zorg en welzijn hebben een boeiend vak. Zij zijn het, die de kwaliteit van de dienstverlening waarmaken in hun dagelijks contact met cliënten, vrijwilligers en burgers. Hun basiskennis en methodische vaardigheden krijgen zij in hun opleiding. Maar de belangrijkste competenties ontwikkelen beroepskrachten al werkende. Opvallend is dat steeds meer competenties van beroepskrachten in zorg en welzijn gemeenschappelijk zijn. Zoals op een actieve en toegankelijke wijze contact leggen en de situatie en vraag van de cliënt in beeld brengen. Elke beroepskracht heeft naast de gemeenschappelijke competenties een aantal specifieke competenties. Die zijn toegesneden op de doelgroep, de context waarin het werk plaatsvindt, de kenmerken van de cliënten met wie hij werkt en de toepassing van vakkennis en methodiek.

C. van Dam, P. Vlaar, M. van Hattum ,
R. Broeken
Klaar voor de toekomst.
1e dr isbn 9059573366
31.01 101 1

Nieuwe boeken in de bibliotheek:

- 25.03 117 1
A. Wiese
Vraaggestuurde ondersteuning van mensen met een verstandelijke handicap
- 25.03 116 1
C. den Besten
Competent begeleiden van mensen met een verstandelijke beperking.
- 31.01 99 1
T. Cremers
Praktijkopleider Gezondheidszorg - Welzijn
PO 403/PO 404
- 31.01 100 1
T. Cremers
Praktijkopleider Gezondheidszorg - Welzijn
PO 401 PO 402
- 03.03 50 1
K. Putters
Lokaal verzorgd
- 66.01 62 1
R. Didden
In perspectief
Gedragsproblemen, psychiatrische stoornissen en lichte verstandelijke beperking.

Kunstwerk

Titel: Gevangenen
Kunstenaar: Robert Lusse
Atelier: Kunstwereld Middelharnis

Adressen Zuidwester

Postadres:
Stichting Zuidwester
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Terrein Hernesseroord
Oosthavendijk 30
3241 LK Middelharnis
0187 - 89 88 88

Raad van Bestuur en staf
Industriestraat 8
3281 LB Numansdorp
0187 - 89 87 05

Regio Zuid
's-Heerhndrikskinderenstraat 42
4461 BW Goes
0113 - 24 68 00

Regio Midden
Zernikeweg 1
3241 MG Middelharnis
0187-47 12 22

Regio Noord
Locatie Oud-Beijerland
Van Schendelstraat 9
3261 SJ Oud-Beijerland
0186 - 64 57 00

Locatie Spijkenisse
P.J. Blikstraat 1-3
3201 PL Spijkenisse
0181 - 60 16 00

Locatie Hellevoetsluis
Schoolstraat 14
3224 AM Hellevoetsluis
0181 - 39 29 19

Project West-Brabant
Meerten Verhoffstraat 19 - 27
4811 AR Breda
076 - 52 58 540

Commissies:

Centrale cliëntenraad
Dhr. J. Hamelink (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Dhr. A.M.M. Heijboer
Dhr. L. van Winkelhof
Dhr. J. Smits
Dhr. J.J.J.de Jong
Dhr. C. Hider
Dhr. E. Theunessen

Correspondentieadres:
Hohorst 52
2678 DD De Lier
e-mail: avanvliet@caiway.nl

Ondernemingsraad
Dhr. A. van Dijk (voorzitter)
Dhr. R. Koopman (secretaris)
Mevr. M. Nobel
Mevr. A. Boezaard
Mevr. W. de Ronde
Mevr. E. de Gelder
Dhr. J. van Hassent
Mevr. I. Verrijp
Dhr. R. Weezenpoel
Mevr. K. de Kam-Kloet

Correspondentieadres:
Oosthavendijk 30
3141 LK Middelharnis
e-mail: or@zuidwester.org / orzuidwester@hetnet.nl

Klachtencommissie cliënten:
Dhr. Mr. C.N. Schuring (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Mevr. M. Hofstra
Mevr. M. Verolme
Dhr. E. Klapwijk
Mevr. I. Koole (ambtelijk secretaris)

Correspondentieadres:
Klachtencommissie
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: klachtencie.bewoners@zuidwester.org

Commissie ongewenste intimiteiten
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Mevr. P.A.M. van Bavel
Dhr. G.J. de Wit
Mevr. M.W.G. Beijer
Dhr. Mr. G.J. Helmig
Mevr. I. Mijmans

Correspondentieadres:
Commissie ongewenste intimiteiten
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Vertrouwensarts
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Bereikbaar tussen 10.00 - 12.00 uur
Telefoonnummer 0187-611972

